

BUCOVĂȚ

Sediul consiliului local: Bucovăț nr. 178, telefon 0256/296282, fax 0256/296283;

Coordonate:

45°45'18" lat. N;
21°22'52" long. E;

Repere istorice:

- sec. al XVII-lea - există o primă atestare documentară asupra unei mici așezări formată de zece familii de români, numită **Beca** („béka”, în limba maghiară, înseamnă broască);
- deesele inundații îi determină pe săteni să mute vatra satului pe actualul amplasament al Bucovățului;
- conform cercetătorului **Remus Crețan**, ultimul român care părăsește Beca inundabilă a fost **Ștefan Hadeșan**, în anul 1745;
- 1723 - satul se numea **Bucova**, aici stabilindu-se și familii venite din Oltenia, numiți de băștinași „țărani”, adică oameni veniți din Țara Românească, iar strada pe care s-au așezat oltenii s-a numit „**Ulița Țăranilor**”;
- 1790 - biserica din Bucovăț cumpără cărți tipărite la Blaj (Ardeal): un „**Penticostar**” (carte liturgică ce cuprinde cele 50 de cântări din cele 8 săptămâni cuprinse între ziua Sfințelor Paști și Duminica Tuturor Sfinților, Penticostar alcătuit de Sfântul Iosif Studitul, Arhiepiscopul Tesalonicului) și un „**Triod**” (Trei cântări);
- 1772 - printr-o diplomă imperială, Bucovățul este declarat oraș câmpenesc;
- 1848 - se naște la Bucovăț **Dechan Achil al II-lea**, prim-notar al comitatului Timiș (1875), apoi comite de Timiș (1888) președinte al mai multor asociații culturale, științifice și sportive ale vremii (d.1939);
- 1909 - se înființează corul mixt din Bucovăț;
- 1909 - 1913 - începe amenajarea parcului dendrologic de la Bazoșul Nou ;
- 1924 - Bucovățul avea 878 de locuitori, primar fiind **Ioan Vasiloni**;
- 1926 - se întemeiază localitatea **Bazoșu Nou** cu coloniști ardeleni (46 de familii) pe locul unde se aflase o mai veche așezare, înființată la anul 1854, pe domeniul contelui **Ludovic Ambrozy (Ambrozie)**;
- 1936 - Bucovățul avea 1 223 de locuitori, 265 de case, școală primară de stat, cor mixt, societate de vânatoare, moară;
- 2002 - satul Bucovăț avea 1504 locuitori;
- 2007 - comuna Bucovăț a fost reînființată în baza Legii nr. 374/2007, prin desprinderea de comuna Remetea Mare;
- 2010 - în comună funcționau peste 30 de

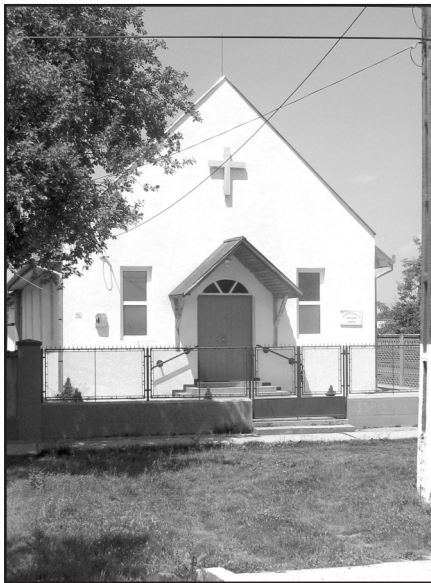
- societăți comerciale;
- a fost zidit noul sediu al postului de poliție;
- s-au dat în folosință noua primărie și noua grădiniță din Bucovăț;
- s-au acordat 88 de locuri de casă pentru tinerii din comună;
- 5-6.06 - Asociația Națională a Bucătarilor și Cofetarilor din Turism organizează un concurs național de bucătărie în aer liber, dotat cu trofeul „Cupa Banatului”;
- 2011 - au fost reabilitate și modernizate școala și căminul cultural din satul Bucovăț;
- 2012 - sunt reabilitate școala și căminul cultural din Bazoșul Nou;
- este extinsă rețeaua electrică din Bucovăț și Bazoșul Nou;
- 2013 - este amenajat complexul sportiv „Olimpia” Bucovăț;
- este reabilitată biserica din Bucovăț;
- sunt acordate 40 de locuri de casă pentru tineri;
- Populația stabilă la 1 ianuarie 2012 - total** = 1 601 persoane, din care:
 - masculin = 789 persoane
 - feminin = 812 persoane
- Numărul locuințelor la 1 ianuarie 2013 = 469**
- Sate componente:** Bucovăț și Bazoșu Nou;
- Instituții școlare:** Școala cu clasele I-VIII: Bucovăț; Grădinița cu program normal: Bucovăț;
- Instituții sanitare:** Dispensar medical: Bucovăț; Farmacie umană: Bucovăț;
- Instituții culturale:** Cămine culturale: Bucovăț și Bazoșu Nou;
- Biserici:** Ortodoxe: Bucovăț (1862) și Bazoșu Nou; Baptistă: Bucovăț; Adventistă: Bucovăț;
- Ruga:** Bucovăț (23 aprilie – Sfântul Gheorghe) și Bazoșu Nou (14 octombrie - Sfânta Cuvioasă Parascheva);
- Cetățeni de onoare:** Ovidiu Drăgănescu, Cristian Bușoi, Valeriu Tabără.

BUCOVĂȚ

LOVITĂ DE TRĂSNET

În anul 2004, comunitatea baptistă din Bucovăț, care număra în jur de 30 de familii, a fost greu încercată. În timpul unei vijelii, biserica creștină baptistă din localitate a fost lovită de un fulger. Flăcările au cuprins mai întâi acoperișul, apoi a ars mai mult de jumătate din lăcașul de rugăciune. Unii săteni spuneau atunci că ar fi fost vorba de un blestem la mijloc, dar explicația este mult mai simplă: clădirea bisericii nu era dotată cu paratrăsnet.

Biserica fusese ridicată grație unor donații făcute de misionari americani veniți din Florida și a costat 15 000 de dolari. Pastorul **Gheorghe Schinteie** a găsit explicația pentru care intervenția pompierilor a fost una extrem de dificilă, iar lăcașul de cult a ars mai mult de jumătate, paguba depășind 200 de milioane de lei vechi: acoperișul din lemn de brad al bisericii era îmbrăcat în aluminiu, după model suedez. Deși pompierii au intervenit prompt, apa nu a putut ajunge la lemnul în flacără din cauza plăcilor de aluminiu care înveleau acoperișul. Biserica a fost refăcută prin grija comunității locale.

„UDATUL IONILOR”

În urmă cu aproape 90 de ani, 46 de familii de ardeleni din satul Tălmăcel, comuna Tălmăciu, localități aflate în jurul Sibiului, pornesc către Banat după un trai mai bun. Oamenii se așază în anul 1926 în hotarul satului Bazoș, pe o moșie care aparținuse lui Ludovic Ambroszy (Ambrozie). Coloniștii își vor numi așezarea Bazoșu Nou (în maghiară Határpuszta), cunoscut și sub numele de „Colonia Hotar”. Ardelenii din

Tălmăcel au adus cu ei un obicei din moștrămoși care s-a păstrat o perioadă și printre familiile din Bazoșu Nou. E vorba de ritulul numit „Udatul Ionilor”. De Sfântul Ion, tinerii cu acest nume, îmbrăcați în straie populare viu colorate, purtând plosca de vin sau răchie la brâu, se adunau în centrul așezării, jucau hora tradițională, după care mergeau la râu, pe cai, unde erau udați pentru a avea parte de un an îmbelșugat și de fericire, fiind astfel păziți de cele rele tot anul, până la viitorul „udat al Ionilor”...

PARCUL AMERICAN

Primele specii din colecție (Parcul American) au fost aduse între anii 1909 și 1913 de la Arnold Arboretum al Universității Harvard, considerat a fi cel mai mare arboretum din lume. Parcul dendrologic Bazoș deține cele mai bogate colecții de stejari americani (Carya hickory) din România, dar și magnolia ori alte specii unicat din America de Nord. Printre atracțiile de la Bazoșu Nou se numără un stejar de aproape 500 de ani, cu o înălțime de aproape 30 de metri și cu un diametru impozant.

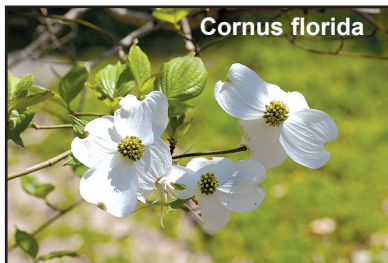

Parcul a aparținut familiei Ambroszy până în anul 1934. Groful Ludovic Ambroszy a fost diplomat de carieră, ambasador al Austro-Ungariei în SUA. El este cel care între 1909 și 1914 a adus din SUA specii exotice pe care le-a plantat în pădurea de la Bazoș, acolo unde va con-

BUCOVĂȚ

strui și un castel finalizat spre sfârșitul anului 1918. În urma reformei agrare din anul 1921 din România Mare, moșia grofului a trecut în proprietatea statului, așa cum s-a întâmplat cu terenurile latifundiilor din vechiul imperiu care au ales să părăsească România. Castelul a fost cumpărat de la Ambrozy de Casa Pădurarilor Statului la anul 1934. Este demolat, iar cărămizile vândute coloniștilor veniți din Ardeal care și-au construit case și au întemeiat satul Bazoșu Nou (în anul 1926). Din vechiul castel au mai rămas doar turnul de apă și fosta casă a slugilor grofului.

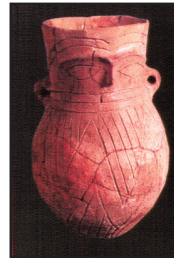
În anul 1954, Arboretumul, întins pe o suprafață de 60 de hectare, este dat în folosința Institutului de Cercetare și Amenajare Silvică (ICĂS), când primește și statutul de rezervație științifică. Este considerat monument al naturii din anul 1988, iar din anul 1994 este declarat arie protejată pentru ocrotirea biodiversității genofondului și ecofondului, fiind socotit esențial în păstrarea echilibrului ecologic în partea de câmpie a Banatului. Dacă la constituire parcul avea 150 de specii, azi se găsesc aici mai mult de 800 de plante ocrotite (taxoni). Beneficiind de un climat submediteranean, Parcul Dendrologic de la Bazoșu Nou adăpostește arbori proveniți de pe cinci continente.

Cornus florida

PATRIMONIU

Vas antropomorf cu două fețe, descoperit la Bucovăț, datat mileniul al IV-lea. Vasul se află în colecția Muzeului Banatului.

CRUCEA ȘI CARTEA

În satul Bucovăț comunitatea ortodoxă a ridicat biserică încă din anul 1716, conform documentelor parohiei, materialul folosit fiind lemnul. Biserica actuală a fost zidită în anul 1862. În anul 1776, așezarea avea școală primară. Documentele îl amintesc la anul 1791, la Bucovăț, pe învățătorul Martin Paulovici, care avea 25 de elevi. Din anul 1818, învățătorii foloseau pentru predare manualul „Pedagogia și Metodica”.

